

KOMUNISTI O SOCIALNIH RAZLIKAH

Po predhodnih razpravah v krajevnih organizacijah ZK je v četrtek, 22. junija, občinska konferenca ZK na svoji tretji seji razpravljala o pojavih socialnih razlik v naši občini. Osnova za razpravo je bilo obsežno in dokumentirano gradivo, ki ga je pripravila komisija za družbeno ekonomske odnose pri občinski konferenci ZK. Na sestankih krajevnih organizacij in na konferenci so se komunisti opredelili do izvorov socialnih razlik, ki se najpogosteje odražajo: v ustvarjanju in delitvi dohodka, različnih začetnih materialnih možnosti ljudi, zlasti mladine, za pridobivanje znanja in temu ustreznega mesta v družbeni delitvi dela; zasebni lastnini in sistemu dedovanja; različnih fizičnih in psihičnih sposobnostih posameznikov; neuravnoveženem v gospodarstvu; neenakih možnostih posameznih kategorij prebivalstva do uporabe dobrin splošne in kolektivne potrošnje; neusklajenemu nagrajevanju glede na vloženo delo in tudi neenakomerna prostorska razvitost našega narodnega gospodarstva.

V razpravi je bilo poudarjeno, da so bila vsa prizadevanja družbeno-političnih organizacij in skupščine občine že v preteklosti usmerjena v skladen razvoj vseh kategorij prebivalstva in v odpravljanje izvorov pretiranih socialnih razlik. Čeprav razponi o dohodkih zaposlenih niso pretirani, si moramo prizadevati, tako je bilo poudarjeno v razpravi, da bomo rešili vprašanje najnižjih osebnih dohodkov, ki ne zagotavljajo normalnih življenjskih potreb. Na drugi strani imamo posameznike, ki se izogibajo družbenim dajatvam in na nedovoljen način pridobivajo dohodek. V takšnih primerih se bo morala zaostri družbena kontrola in zajemanje tistih dohodkov, ki ne izvirajo iz dela. Na konferenci je tekla razprava tudi o razvoju šolstva in enakih možnostih pridobivanja znanja za vse mlade. Pri tem se kažejo tudi pomanjkljivosti sedanjega sistema štipendiranja, ki daje večje možnosti mladini iz centrov, kjer so srednje in visoke šole.

Konferenca je po vsebinsko bogati razpravi sprejela stališča o nalogah Zveze komunistov v občini za odpravljanje pretiranih socialnih razlik.

V tej smeri bo Zveza komunistov aktivneje delovala za hitrejši razvoj proizvodnih sil ob vzporednem upoštevanju stabilizacijske politike. Dvigati se mora produktivnost tistih delovnih mest, ki dajejo najnižje osebne

dohodke, ki ne zagotavljajo osnovni eksistenčni minimum. Delavci, ki so zaposleni v zasebnem sektorju, morajo imeti načelno enak družbeno-ekonomski položaj in enake pravice in obveznosti kot delavci v družbenem sektorju. Za odpravljanje socialnih razlik med kmeti in ostalimi kategorijami prebivalstva se bo Zveza komunistov zavzemala za izenačitev pravic zdravstvenega zavarovanja kmetov z delavci. Podpirala bo razvoj produktivnosti

v zasebnem kmetijstvu z namenom zmanjšanja socialnih razlik kmečkega prebivalstva z ostalim prebivalstvom. Povečati se mora sedaj nizka zaposlenost v občini in ustvariti enake možnosti zaposlitve za vse občane. Z razvojem šolstva se bodo postopoma morali doseči enaki pogoji izobraževanja naše mladine. To so nekateri najvažnejši sklepi občinske konference, ki jih zaradi omejenega prostora ne navajamo v celoti. Jože RAKUN

Na zborovanju v Solčavi se je zbralo precejšnje število gostov iz Posavja in naših občanov

NOVOIZVOLJENA
KONFERENCA SZDL

29. 6. 1972 je bila prva seja novoizvoljene Občinske konference SZDL Mozirje. Na seji so bili izvoljeni novi organi konference.

Za predsednika OK je bil ponovno predlagan in izvoljen tov. Hinko ČOP, za sekretarja pa tov. Stane KRANJC.

Poleg volitev je potekala razprava tudi o združitvi zdravstvenega zavarovanja kmetov in delavcev v eno rizično skupnost. Člani OK SZDL so akcijo

o združitvi delavskega in kmečkega zavarovanja v celoti podprli.

Občinska konferenca je obravnavala tudi sklep občinske skupščine o potrebi po ustanovitvi stanovanjsko-komunalnega podjetja. Ker razmere terjajo, da pride čimprej do ustanovitve omenjenega podjetja, je konferenca izrekla vso podporo predlogu občinski skupščini o ustanovitvi stanovanjsko-komunalnega podjetja.

OBRAMBA ZADREČKE DOLINE

MIR, TO JE BESEDA, KI NE POMENI SAMO TO, DA LJUDJE, NARODI IN DRŽAVE NE OGROŽAJO DRUG DRUGEGA Z MOČJO SVOJEGA OROŽJA, AMPAK JE TUDI POJEM ZA TO, DA LAHKO LJUDJE SVOBODNO USTVARJAJO VSE DOBRINE, KI NAM BODO JUTRIŠNJI DAN NAREDILE LEPSI, BOGATEJŠI IN ŠE SVOBODNEJŠI. PRAV ZARADI TEGA VEMO, DA JE POTREBNO MIR, SVOJO SVOBODO IN NEODVISNOST OČUVATI. DA PA JO LAHKO OČUVAMO, MORAMO BITI PRIPRAVLJENI, DA BOMO LAHKO NUDILI ODPOR EVENTUALNEMU AGRESORJU V OKVIRU SPLOŠNEGA LJUDSKEGA ODPORA.

Tega dejstva se v celoti zavedajo vsi družbeni dejavniki, ki so odgovorni za organizacijo SLO v naši občini. Že leta nazaj se dela načrtno na vzpostavljanju takšnega organizma, ki bo, če bodo za to nastopile potrebe, v najkrajšem možnem času v Zgornji Savinjski dolini aktiviral sistem odpora.

Sistem tovrstnih priprav predvideva da je potrebno v mirnem času s poizkusnimi vajami ugotoviti učinkovitost

možnimi oblikami pritiska agresorja. Tako smo tudi storili. Vse prebivalstvo smo že v večernih urah obvestili o ukrepih za zaščito vseh materialnih dobrin. Izdali smo prepoved izdajanja

le-teh agresorju. Aktivirali smo enoto civilne zaščite.

Že v nočnih urah se je lahko na cesti med Novo Štifo in Šmartnim ob Drti opazilo več plakatov, katerih vsebina je pozivala prebivalstvo k vsem oblikam nudenja odpora proti prihajajočemu agresorju. Plakate so nalepili mladinci, ki so bili angažirani v krajevnih odborih SLO. Še posebej uspešno je delovala obveščevalna služba, ki je bila učinkovita pomoč partizanskim enotam. Pri zbiranju obveščevalnih podatkov se je posebno izkazala mladina. Nekaj mladincev iz Šmartnega ob Drti se je prostovoljno vključilo v partizanske enote.

Ura teče. Čez nekaj minut bo nastopil novi dan. Nahajamo se v štabu partizanske enote. Kurirji prihajajo in odhajajo, vsakdo s svojo nalogo. Komandant enote in člani njegovega štaba ocenjujejo premike agresorja in pripravljajo svoje. Komandanta enote teritorialne obrambe smo za nekaj minut odtegnili od tega dela in ga naprosili, da z nekaj besedami oceni uspešnost izvedene mobilizacije ene svojih partizanskih enot.

Ob avionskem napadu in po njem je v »SMREKI« v Gornjem gradu uspešno delovala enota civilne zaščite

njegovega funkcioniranja in stopnje sedanje pripravljenosti. Ravno zaradi tega je bila na Svetu za narodno obrambo pri Skupščini občine Mozirje sprejeta odločitev, da se 24. junija ob 17. uri popoldne prične izvajati mobilizacija partizanskih enot v Zadrebki dolini.

Tako se je vaja pričela. Kurirji so raznašali pozive članom partizanskih enot. Istočasno so pričeli z delom odbori SLO pri krajevnih skupnostih in njihove enote civilne zaščite.

Kako je potekalo delo v odboru SLO Gornji grad? Od tam nam je njegov predsednik povedal naslednje:

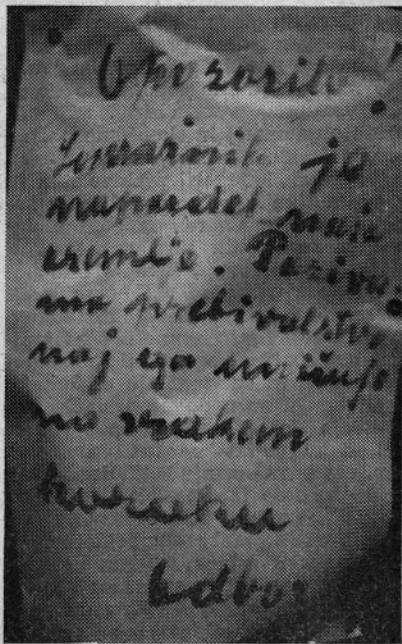
»Naš odbor je takoj po sprejetem obvestilu o prodoru agresorja proti našemu območju pričel z delom. Člani odbora smo se takoj zbrali in se dogovorili o tem, kaj moramo storiti. Naša prva naloga je bila, da seznanimo prebivalstvo o bližnji nevarnosti, da ga organiziramo za nudenje vseh oblik odpora in da ga zaščitimo pred vsemi

Po končani vežbi je bilo potrebno orožje dobro očistiti

Ranjenega člana kolektiva sta pripadniki civilne zaščite obvezali in mu nudili vso potrebno prvo pomoč

Poziv prebivalstvu

»Zaenkrat moram reči, da je glede na razmere, ki tu danes vladajo (deževalo je pozno v noč), potekala mobilizacija zelo hitro. Vse enote so že na svojih borbenih položajih. Rečem lahko, da smo pri vseh, vojaki in starešinah, opazili veliko pripravljenost in voljo za uspešen potek nocojšnje vaje. (Nadaljevanje na 3. strani)

ODPRLI SO TURISTIČNI BIRO

Razvoj penzijskega, kmečkega in izletniškega turizma, zahteve gostov, ki prihajajo v našo dolino, povpraševanje po naših kapacitetah na domačem in tujem turističnem trgu je zahtevalo, da se v Gornji Savinjski dolini ustanovi centralna recepcija z vlogo turističnega biroja. Vsklajeval naj bi interese vseh, ki se ukvarjajo s turizmom v dolini, in zunaj nastopal z enotno in pravilno politiko ponudbe prostih kapacitet ter si prizadeval pridobivati in zadovoljevati nove goste. Z dvigom standarda domačih prebivalcev so se pokazale potrebe za zadovoljevanje turističnih želja le teh.

Vsi našeti faktorji in perspektiva turizma v dolini so bili vzrok, da je

Gostinsko turistično podjetje »Turist« v dogovoru z občinsko skupščino in Gornjesavinjsko turistično zvezo 1. julija — uraden začetek turistične sezone — odprlo turistični biro v Mozirju.

Turistični biro — centralna recepcija za Gornjo Savinjsko dolino — opravlja recepcijsko službo za Mozirje, daje gostom in turističnim agencijam informacije o kapacitetah v dolini in sprejema rezervacije. V krajih z večjim številom nočitvenih kapacitet ima svoje ljudi, s katerimi tesno sodelujejo. Od njih sprejema informacije o prostih kapacitetah v krajih, daje pa jim rezervacije, da jih prenašajo privatnim odjemalcem sob, ki naj se pri njih javljajo vsak dan. Ti birojevi so-

delavci (punkti) so upravniki gostišč:

Gornji grad — gostišče Turist

Ljubno ob Savinji — hotel Planinka

Luče — gostišče Kmet

Solčava — hotel Rinka

Poleg omenjenega dela sodeluje s turističnimi in potovalnimi agencijami, preko katerih organizira in posreduje izlete in potovanja po domovini in tujini. Ima programe teh agencij za letni in zimski dopust ter ostalih njihovih uslug.

V turističnem biroju so tudi spominki, ki jih turisti radi kupujejo, primerni pa so tudi za darila. Z birojem je Gornja Savinjska dolina dobila tudi prodajalno knjig. V njem je namreč lepa izbira knjig za otroke in odrasle, v jeseni pa se bodo dobile tudi šolske knjige. Tako ljubiteljem dobre knjige ne bo potrebno potovati v Celje ali Ljubljano, da bi kupili sebi ali svojim prijateljem najnovejšo in lepo knjigo.

Po predvidevanjih naj bi turistični biro igral glavno vlogo pri razvoju turizma v Gornji Savinjski dolini in si prizadeval za organiziran prihod gostov v vse kraje našega področja. Poleg tega pa bo nudil vse vrste turističnih uslug domačim prebivalcem. S turističnim birojem smo v razvoju turizma napravili velik korak naprej.

Ivan Purnat

Obramba Zadrecške doline

(Nadaljevanje z 2. strani)

Prepričan sem, da v pravih vojnih razmerah ne bi bilo nič drugače. Opazili smo, da občani z zanimanjem spremljajo potek vaj naših enot. Vsak po svojih močeh nas pri tem podpirajo. Povsod so nam pripravljeni pomagati.»

»Kar se tiče stopnje usposobljenosti naših partizanskih enot je potrebno reči, da je ta danes mnogo višja, kot je bila takrat, ko smo pričeli z organizacijo SLO. To je nedvomno rezultat vsakoletnega oz. nekajletnega načrtnega dela pri usposabljanju naših partizanskih enot.«

Aktivirana je bila tudi enota civilne zaštite v podjetju »SMREKA« Gornji grad. Njeni člani so dokazali, da dosežanje delo pri usposabljanju te enote ni bilo zaman. Že dobre pol ure po tem, ko so dobili poziv, da naj se javijo na svojih mestih, so se z vso opremo zbrali v »Smreki«, kjer so tako pripravljeni pričakali avionski napad. V tej akciji so zelo učinkovito ukrepali.

V ranih jutranjih urah so partizanske enote vzpostavile prvi stik z napadalci, ki so prodirali iz smeri Nove Štife. Z uspešnimi premiki svojih enot

je komandant partizanske enote spravljal agresorja v brezizhoden položaj. Ob 6. uri zjutraj so napadalci položili orožje. Partizanska tehnika vojskovanja in koncept SLO sta ponovno dokazala svojo visoko vrednost.

H. Herček

Obramba je potekala uspešno

Partizanska enota na maršu

Solčavani o varstvu okolja

Solčavani so upravičeno nejevoljni!

V akciji »Očistimo naše okolje« so skoraj brez moči proti cestnemu prahu, ki ga dvigajo reke avtomobilov. Asfaltni trak, ki po polzevo leze v Logarsko dolino, je že prava ovira za hitrejši razvoj turizma. Kljub temu Solčava vztraja. V akcijo se je vključila takole: prosili so občino, da bi v sezoni redno škropili cesto v naseljenem območju. Solčavski šolarji nižjih razredov osnovne šole so v očiščevalni akciji očistili papirja in drugih smeti 7 km dolg asfaltni odsek ceste v Logarsko dolino, višji razredi osnovne šole pa makadamsko cesto od Igle do Logarske doline. Turistično društvo je preskrbelo in plačalo traktor za odvoz odpadkov. Skupaj s krajevno skupnostjo bodo letos plačali delavca, ki bo redno čistil cestni odsek od Igle do slapa Rinke. Nabavili so 26 posod za odpadke in jih namestili na najbolj ogroženih mestih v Solčavi. Organizirali so več predavanj o gojitvi cvetja in organizirali ter nabavili rože in okrasno grmičevje.

Kljub prahu, ki Solčavanom greni življenje, je treba toliko bolj pohvaliti njihovo uspešno vključitev v akcijo »Očistimo naše okolje«.

Jože PRUŠEK

Karavana bratstva in prijateljstva

V naši občini smo bili v dneh od 6. do 9. junija gostitelji »Karavane bratstva in prijateljstva 72«. Poleg nekdanjih gostiteljev bivših pregnancev, ki so nudili zatočišče izgnanim slovenskim družinam, je našo občino obiskala tudi 10-članska delegacija družbeno-političnih organizacij in skupščine iz Kruševca.

Gostiteljem naših izseljencev in delegaciji družbeno-političnih organizacij so občani pripravili nadvse pristrčen in prijateljski sprejem. V pozdravnem govoru je prijatelje iz Srbije pozdravil in jim zaželel ugodno počutje med nami predsednik SO Mozirje tov. Jože DEBERŠEK. V kulturnem programu ob sprejemu so poleg tabornikov odreda »Savinjskih partizanov« sodelovali tudi Mladinski pevski zbor osnovne šole iz Luč, moški pevski zbor iz Mozirja in godba na pihala iz Rečice ob Savinji.

Uradna delegacija, ki jo je vodil predsednik Skupščine občine Kruševac tov. Slobodan JOVANOVIĆ, je drugi dan bivanja v naši občini obiskala tri delovne organizacije. Po ogledu obratov »GORENJA« in tovarne modne konfekcije »ELKROJ« Mozirje je člane

delegacije sprejel direktor lesne industrije »GLIN« Nazarje tov. Peter KOZIC, ki je bil ta dan gostitelj prijateljev iz Srbije. V vseh delovnih organizacijah so potekali razgovori, kjer so predstavniki gospodarskih organizacij seznanjali goste s svojimi razvojnimi načrti za prihodnje.

V popoldanskem času so si člani delegacije ogledali še Velenje.

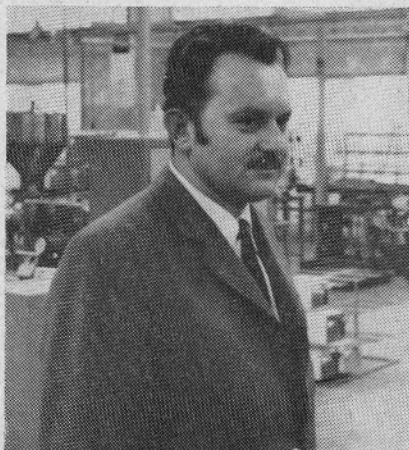
Naslednji dan bivanja je bil namenjen skupnemu srečanju vseh udeležencev »Karavane bratstva in prijateljstva« in družin, ki so bile izseljene. Dan smo izkoristili za izlet v Logarsko dolino, biser gornjega dela naše doline. Višek razpoloženja, h kateremu je pripomoglo izredno sončno vreme, je bil v Matkovem kotu. Čule so se pesmi vseh bratskih narodov Jugoslavije. Vse je že kazalo, da bo dobro voljo

mladi ljudje širom domovine med seboj seznanijo, kajti človek tudi v miru potrebuje prijatelja.

S. Kranjc

Razgovor v obratu »Gorenje«

V obratu »GORENJA« se je pogovarjal z gosti iz Kruševca vodja obrata Jože KUDER

Tri dni smo bili gostitelji letošnje »Karavane bratstva in prijateljstva«. K nam so prišli gostje iz Kruševca in njegove okolice. Sprejeli smo jih pred zgradbo občinske skupščine.

Gostje so si ogledali industrijske obrate GLIN v Nazarjah

in razpoloženje prekinil vodja izleta, ki je napovedal odhod iz Matkovega kota, tega edinstvenega predela naše domovine. Naše goste smo popeljali nato še do slapa Savinje.

Dá bi prijetno združili s koristnim, smo na povratku iz Logarske doline obiskali specializirano kmetijo Ivana ZAGOŽNA v Bočni. Gostom iz Srbije ne bi pokazali vsega, če jih ne bi odpeljali tudi na Golte. Tu smo zanje pripravili tovariško srečanje, ki je minilo v vedrem razpoloženju.

Zadnji dan bivanja pri nas so imeli člani delegacije uradne razgovore s predstavniki javnega in družbenega življenja naše občine.

Osnovni namen »Karavane bratstva in prijateljstva« so srečanja starih znancev in prijateljev, ki so se seznanili s težkimi trenutki življenja. Namen Karavane pa je tudi v tem, da se

Ogledali so si tudi proizvodnjo modne konfekcije »ELKROJ«

Gasilstvo v občini in občni zbori društev

Že precej časa izhaja glasilo naše občine »Savinjske novice«, ki nas občane sproti seznanja o pomembnejših dogodkih. Lahko rečemo, da je list zanimiv, saj ga občani radi čitajo.

Marsikaj je bilo doslej že napisane o kmetijstvu, gozdarstvu pa tudi drugih področjih. Nismo pa še ničesar zasledili o gasilskih organizacijah, ki so prav gotovo pomemben činitelj v naši občinski skupnosti. Kot drugod v Sloveniji ima tudi pri nas gasilstvo že svojo tradicijo.

Ko so bili letos občni zbori gasilskih organizacij, so bili v poročilih nakazani uspehi, pa tudi težave. Na splošno smo ugotovili, da so naša društva sorazmerno dobro opremljena, saj imajo, z izjemo društev Gornji grad in Nova Stifta, vsa nove motorne brizgalne, z izjemo gasilskega društva Nova Stifta pa tudi gasilske avtomobile. Prav ta uspešna nabava pa je povzročila tudi določene težave. Za vse novonabavljene motorne brizgalne je namreč potrebna primerna količina cevi, saj so brizgalne povečini znamke »Rosenbauer«. Brez ustrezne količine teh cevi gašenje na požarišču celo ni mogoče. Ta problem se pojavlja zlasti pri manjših društvih, ker so povečini vsa zbrana sredstva dala za nabavo motornih brizgal in gasilskih avtomobilov. V ta namen so člani društev zbrali znatna sredstva, če omenim, da so bili v lanskem letu kupljeni kar trije gasilski avtomobili in ena motorna brizgalna. Slika bo jasnejša, če izhajamo iz ugotovitve da stane nova motorna brizgalna znamke »Rosenbauer« več kot 3.000.000 S-din in gasilski avto v poprečju več kot 4.000.000 S-din.

K temu gasilskemu orodju in opremi pa so potrebni živi, strokovno usposobljeni gasilci, ki so pripravljani vsak čas in vsakomur pomagati. V vsakem društvu je najmanj

ena desetina operativnih gasilcev, poleg njih pa po nekaterih društvih še po ena desetina pionirjev oziroma mladincev. V osmih društvih je že uspelo formirati pionirske desetine, za ostala društva je to vprašanje še odprto. Skrb za vključevanje mladine v gasilske vrste je zelo pomembna naloga gasilskih organizacij, saj bodo iz njih postali bodoči gasilci, ki bodo nasledili sedanjo generacijo. O tem je tekla beseda na vseh občnih zbora. Društveni funkcionarji so tožili, da so z vključevanjem mladih določene težave, ker jih od tega področja dela odteguje komoditeta, zlasti pa motorizacija. Zato bo potrebno pri tem vztrajno in kontinuirano delo. Menimo, da bi lahko pri vključevanju mladih precej prispevali tudi starši, če bi s svojim vplivom in lepo besedo priporočali svojim sinovom, da se vključijo v gasilske vrste.

Če imamo v operativnih desetinah društev dobro in pri pionirskih kadrih zadovoljivo stanje, ne moremo tega trditi za ženske desetine. Že pred več leti je uspelo GD Rečica ob Savinji izvežbati žensko desetino mladih gasilk, ki pa se je po letu ali dveh razšla. Tako nimamo danes v gasilskih društvih nobene ženske desetine. Morda je to odraz premajhne prizadevnosti gasilskih društev pa tudi občinske zveze same.

S pravilno in učinkovito propagando ter prepričevanjem bi verjetno uspeli doseči sodelovanje žena v gasilskih vrstah. Verjetno je zastarala miselnost, da žena, posebno poročena, ne sodi več med gasilce. Koliko žena je v družbeno-političnih, športnih in delovnih organizacijah ter oblastnih forumih! Zakaj torej ne bi bile tudi v gasilskih? Zlasti za vzgojo mladih gasilcev bi bila ženamati najbolj primerna.

Še ena ugotovitev je izstopala v razpravah na občnih zbora, da je v društvih namreč premalo članov intelektualcev. Le eno gasilsko društvo v občini oziroma občinski gasilski zvezi ima člana s fakultetno izobrazbo. Morda bi jih bilo lahko več? To je tudi razlog, da v nekaterih gasilskih društvih šepa administrativno in ostalo delo. To so torej vprašanja, ki so izstopala na občnih zbora.

Že uvodoma je bilo omenjeno, da ima gasilstvo v Sloveniji in tudi pri nas že svojo tradicijo. Res je temu tako. Gasilsko društvo Rečica ob Savinji bo praznovalo letos 90-letnico svojega obstoja, Gasilsko društvo Mozirje pa 85-letnico. Na 90-letnico se pripravlja tudi Gasilsko društvo Gornji grad in sicer v naslednjem letu. Najstarejša gasilska društva v občini so Rečica ob Savinji, Gornji grad, Ljubno in Mozirje. Navedena štiri gasilska društva so torej prehodila že dolgo pot, saj sega njih ustanovitev že v prejšnje stoletje.

V tem času so doživele gasilske organizacije marsikaj, zlasti pa ogromne spremembe. Razvoj proizvodnih sil, tehničnih in humanističnih znanosti, razvoj medsebojnih družbenih odnosov je ustvaril in še ustvarja vedno nova spoznanja. Tudi danes se zavedamo, da moramo delati naprej, saj vemo, da je tisto, kar daje ceno gasilstvu še do danes nespremenjeno: nuditi vsakomur in ob vsakem času pomoč ter se zaradi nenehnega razvoja usposabljaati za tako vzvišane ter humane naloge. To načelo je veljalo, velja še danes in verjetno ne bo zbledelo tudi v prihodnosti.

Množična podpora naših občanov kot doslej, zaupanje in vkoreninjenost gasilskih društev med njimi, daje pečat prave narodne organizacije.

Franc Hriberšek

Udeleženci in predavatelji gasilskega podčastniškega tečaja

Razstava slikarskih del

Gostinsko turistično podjetje »TURIST« in Občinska zveza Kulturno-prosvetnih organizacij sta nas zopet prijetno presenetila. V hotelu »TURIST« Mozirje je bila v začetku julija otvoritev razstave slikarja-amaterja Vinka PREŽLJA.

Otvoritve razstave se je udeležilo precejšnje število občanov in povabljenih gostov. Razstavljena dela so zbudila med obiskovalci razstave precej zanimanja. A žal bodo visoke cene razstavljenih del verjetno imele za posledico, da jih bo le malo ostalo v naši dolini, pa čeprav so bila nekatera od njih predmet posebnega zanimanja in pozornosti. To velja še posebej za slikarjevo stvaritev PETELINJEGA BOJA IN NJEGOVEGA KONCA.

Kako sem ujel divjega petelina

Oče mi je že velikokrat pripovedoval o krasotah planinske zarje, posebno pa o veličastnem divjem petelinu. Velikokrat ga je že zasliševal in tudi jaz sem ga hotel slišati.

Nekega aprilskega petka mi je rekel, da gremo zasliševati. Te novice sem se zelo razveselil in komaj sem čakal, da se je urni kazalec pomaknil k četrti uri. Pripravila sva si nahrbtnik in se toplo oblekla. Seveda nisva pozabila na puško in naboj. Vsedla sva se v fička in se zapeljala po asfaltu proti Žekovcu. Grede sva se oglasila tudi pri očetovem lovskem tovarišu Jožetu, ki se je z ženo odpeljal z nama. Čez nekaj trenutkov smo že bili v Trnavčah, kjer smo pobrali še mojega prijatelja Andreja. Še nekaj časa smo drveli po lepi cesti in prišli do odcepa v Šmihel. Živahno smo se pogovarjali in si na ta način krajšali čas. Po makadamski cesti smo prispeli do Verbučev, kjer smo pustili avto in se otovorjeni odpravili po sončnem travniku na Golte.

Hodili smo že po gozdni stezi, ko je začelo na gosto snežiti. Očetu in Jožetu je upadlo vse upanje, a smo se vseeno prebijali naprej. Neurje, ki je prineslo snežni metej, se je oddaljilo in postalo je jasno in mrzlo. Stopili smo hitreje in se grela s hojo. Zelo hitro smo prišli do lovske kočice, kjer pa se nismo ustavili, ampak smo nadaljevali pot, razdeljeni v dve skupini. Tiho smo prišli na petelinja rastišča. Čakali smo na ostrem mrazu in pozorno poslušali, a petelin se ni hotel oglasiti. Proti večeru me je začelo zebsti in stisnil sem se k očetu. Takrat naju je Andrej opozoril, da je petelin preletel, a se ni hotel oglasiti, zato smo se vrnili proti brunarici. Kmalu sta prišla tudi Jože in njegova žena. Pogovarjali smo se o petelinih in ugotovili, da ga ni nihče od nas slišal. Ko smo se okrepčali s čajem iz snežnice in s hrano, ki smo jo prinesli s sabo, smo legli spat, z upanjem, da bo zjutraj bolje.

Zjutraj sem se zbudil ob zvonjenju budilke. Hitro smo vstali in Jože je moral takoj na pot. Vzel je puško in nahrbtnik ter stopil na strupeno mrzel zrak, v katerem je kmalu zaslišal mogočno klepanje in brušenje velikega divjega petelina.

Ostali smo se leno obuvali in zapspano zehali. Na naše začudenje je stopil v brunarico Jože in povedal, da petelin že poje. Kot bi nas spodbodel, smo bili pripravljeni za odhod. Stopili smo na dvorišče in zaslišali veličastno petje. Strmeli smo v vedno svetlejšo temo, iz katere se je počasi izluščila mogočna puranu podobna postava.

Pel je neprenehoma in drsal z močnimi perutmi. Začudeno smo ga gledali. Vedno bolj se je približeval in pel, kot bi bil obseden. Vsi smo strmeli vanj, ko je bil že ob dvoriščini ogradi. Prvi se je zavedel oče in mi rekel, da bo treba petelina pregnati in oditi zasliševati ostale motgece na Golteh. Stopil sem prek

plota in ostrmel, ko je petelin še vedno pel. Blížal sem se mu previdno in ga z začudenjem ogledoval. Ko sem se mu približal na korak, se je prestopil, da ne bi spremenil svoj mogočni položaj.

Nekaj časa sem ga nepremično motril, potem pa me je Jožetova žena zbudila iz akamenelosti s klicem: »Ujemi ga!« Takoj sem se nehote priklonil in ga prijel kot domačo kokoš ter ga odnesel v varstvo brunarice.

Andrej me je sprejel z navdušenjem, pa tudi oče, Jože in njegova žena so bili zelo veseli. Vsi smo si ga ogledovali od vseh strani ter se čudili petelinu, ki me je počakal. Od veselja smo skoraj pozabili na zasliševanje ostalih pevcev. Petelin je bil zelo lepih barv, ki so se čudovito lesketale in prelivala v soncu. Ker se je branil ujetništva, sem ga izročil v močnejše Jožetove roke.

Oče nas je opozoril, da moramo zaslišati še drugega petelina. Spet smo se razdelili. Jože in njegova že-

na sta se s petelinom takoj odpravila v dolino. Z očetom in Andrejem pa smo se odpravili v macesnov goščo. Zaradi velikega doživetja smo se v razburjenosti pogovarjali ter se zavedali šele, ko je nad nami udarila močna perut divjega petelina. Nekaj časa smo strmeli za ptičem, potem pa smo ugotavljali, kaj je bilo petelinu, ki sem ga ujel.

V živahnem pogovoru smo pregnali še trop gamsov in dohiteli Jožeta ter njegovo ženo. Radostni smo se pogovarjali in stopali po gozdni poti. Po polurni hoji smo prispeli do Verbučev, kjer so se zelo čudili ujetemu petelinu. Vsedli smo se v avto in se odpeljali k Andrejevemu očetu v Trnavče. Tudi tu so naš plen z začudenjem ogledovali. Odpeljali smo ga na moj dom in mu dali popja ter mravljinah jajc za hrano. Čez nekaj dni smo ga poslali v Avstrijo.

Tako je čudoviti divji petelin zaključil svoje potovanje v Mozirju, kjer so si ga mnogi lahko ogledali.

Gasilsko društvo Mozirje je praznovalo 85-letnico obstoja!

V nedeljo, dne 18. junija 1972, je praznovalo Gasilsko društvo Mozirje 85-letnico svojega obstoja. Ze kmalu po 13. uri so se začeli zbirati gasilci drugih društev s prapori in gasilskimi avtomobili pred poslopjem skupščine občine Mozirje. Ob 14. uri je krenila parada pred gasilski dom, kjer je bil slavnostni del prireditve. V povorki, ki jo je vodil gasilski častnik Ivan Blatnik, je sodelovalo okoli 80 gasilcev, 14 praporov, prav toliko gasilskih avtomobilov, desetin pionirjev-gasilcev in taborniki.

Poleg predsednika skupščine občine Mozirje Jožeta Deberskega, ki je bil pokrovitelj prireditve, so bili na slavnostnem prostoru prisotni še predsednik občinske gasilske zveze Celje in član IO Republiške gasilske zveze Vili Špat, predsednik in tajnik Občinske gasilske zveze Mozirje Franc Hriberšek in Stanko Podsedenshek, predsednik Občinske konference SZDL Hinko Čop in drugi.

Slovesnost je otvoril predsednik društva Karel Natek. Pozdravil je prisotne in jim zaželel dobro počutje na praznovanju tega visokega jubileja. Predal je besedo pokrovitelju prireditve predsedniku SO Mozirje Jožetu Debersku, ki je spregovoril o pomenu gasilskih organizacij že v preteklosti in v naši sedanjosti. Zlasti je poudaril pripravljenost in humanost dela teh organizacij, ki nikdar ne pomišljajo, kadar je pomoč potrebna. Tako so doslej rešili že ogromno družbenega in zasebnega premoženja. Ob koncu je čestital društvu in njegovim članom k tako visokemu jubileju, izrekel priznanje za dosedanje delo in zaželel, da bi bilo društvo tudi v bodoče tako delavno kot doslej.

Ko je prebral kroniko društva, je predsednik Karel Natek podelil trem starejšim najbolj prizadevnim članom diplome, kot častnim članom društva za dosedanje prizadevno delo. Predsednik Občinske gasilske zveze Mozirje pa je podelil društvu diplomu ob praznovanju 85. obletnice. Nato sta pripela na društveni prapor spominska traka predsednik SO Mozirje, v imenu občine, in predsednik Občinske gasilske zveze Mozirje v imenu zveze. Nato je podelil še značke za dolgoletno službovanje posameznim gasilcem. Značko za 50-letno delo v gasilstvu je prejel Alojz Vodovnik iz Ljubije. Ostali pa so prejeli značke za 40-, 30-, 20- in 10-letno delo v gasilstvu. Po zaključku programa je sledila prosta zabava. K dobremu razpoloženju na zabavi je prispevalo največ lepo vreme.

H. F.

LOVCI IZ LJUBNEGA ZA DEVIZE

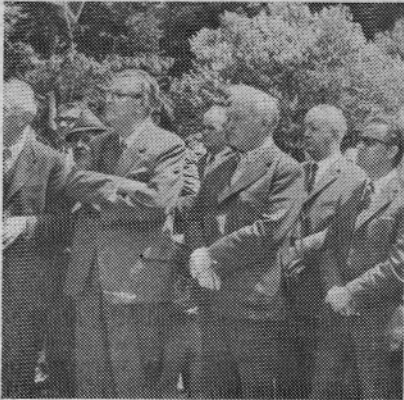
Lovska družina iz Ljubnega ob Savinji je v celoti doumela, da se morajo tudi lovske družine vključiti v razvoj turizma v Zgornji Savinjski dolini, če že hočemo, da bo ta razvoj tudi uspešen. Od svojega letos odobrenega odstrela divjadi so namenili 2 velika in dva mala petelina ter 12 srnjakov in 5 srn za odstrel inozemskim lovskim gostom.

Če to preračunamo v dolarje, lahko ugotovimo, da bodo ljubenski lovci za to iztržili preko tisoč dolarjev.

SREČANJE BORCEV V SOLČAVI

V začetku junija je bilo v Solčavi srečanje borcev NOV in njihovih družin iz Krajevne skupnosti Posavje-Ljubljana z našimi borci, koroškimi borci in domačini iz Solčave.

V lepem sončnem vremenu se je 4. junija zbralo v Solčavi nekaj sto udeležencev srečanja. Med gosti so bili tudi Franc LESKOŠEK-Luka, Tone KROPUŠEK, Karel PRUŠNIK-Gašper in še drugi. V kulturnem sporedu pri spomeniku žrtvam, padlim v narodnoosvobodilni vojni, so Solčavani in gostje iz Posavja obudili spomin na težke trenutke v času NOB.

Gostje v Solčavi

Krajevna skupnost Posavje je pripravila Solčavanom prijetno presenečenje. KS Solčava so podarili z vsem potrebnim opremljen gasilski avtomobil. Za takšno gesto so se jim Solčavani iskreno zahvalili.

Na zborovanju, ki je bilo v Solčavi, sta spregovorila predsednik ZB NOV »Danilo KUMAR« iz Posavja Janez DREMELJ-Boštjan in predsednik SO Mozirje Jože DEBERŠEK.

Na zborovanju je bila dana iniciativa, da bi naj vsi delovni kolektivi Jugoslavije opravili po en delovni dan za izgradnjo doma Bratstva in enotnosti v Kumrovcu. To iniciativo so vsi zborujoči toplo pozdravili. Prav tako

Gasilci iz naše občine so se udeležili zborovanja v Solčavi polnoštevilno

je bilo sprejeto pozdravno pismo, ki so ga z zborovanja poslali tovarišu TITU.

Po končanem zborovanju v Solčavi je bil za vse prisotne organiziran piknik v Logarski dolini.

Zborovanja v Solčavi so se v velikem številu udeležili tudi mladinci iz vseh krajev naše občine. Zelo številno so bili zastopani taborniki odreda »Savinjskih partizanov«, ki se jih je v Solčavi zbralo blizu sto. Tega so se borci zelo razveselili, saj je ravno mladina tista, ki naj od borcev prevzema tradicije NOB.

Še pred prihodom v Solčavo so se borci iz Posavja ustavili v Gornjem gradu, kjer so jih sprejeli borci in predstavniki družbenih organizacij tega kraja. Tudi tu so položili venec pred spomenik borcev NOV. Pevski

zbor iz Posavja pa je zapel partizansko pesem.

Srečanje se je končalo v poznih popoldanskih urah z željo vseh, da bi organizirali še več takšnih srečanj.

Na prireditvi je zapel pevski zbor iz Solčave

Komisija za izbor kandidatov za podelitev občinske nagrade pri
SKUPŠČINI OBČINE MOZIRJE

POZIVA

vse zainteresirane gospodarske in druge organizacije, družbeno-politične organizacije in društva, krajevne skupnosti ter posameznike k vlaganju predlogov za podelitev

OBČINSKE NAGRADE V LETU 1972

Občinska nagrada je namenjena kot moralno in materialno priznanje za posebne dosežke s kateregakoli področja družbene dejavnosti na območju občine Mozirje in se slovesno podeljuje vsako leto na občinski praznik 12. september. Vsako leto se podeljujejo do tri nagrade. Občinska nagrada se podeljuje delovnim organizacijam na področju gospodarstva in družbenih služb, družbenim organizacijam in društvom, krajevnim skupnostim ter posameznikom za posebne družbenopolitične, znanstvene in organizacijske dosežke in za napore pri razvoju občine ali posameznega področja gospodarske in družbene dejavnosti.

Predlog za podelitev nagrade lahko poda vsaka pravna ali fizična oseba.

Predloge je treba izčrpno obrazložiti in predložiti potrebno dokumentacijo, če ta obstaja.

Komisija sprejema predloge za podelitev nagrade v letu 1972 do vključno 15. avgusta 1972.

Predloge, dokumentacijo in obrazložitev je treba poslati na naslov: SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE

Komisija za izbor kandidatov za podelitev občinske nagrade.

SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
Komisija za izbor kandidatov za
podelitev občinske nagrade

OČISTIMO SVOJE OKOLJE

Ker je leto 1972 posvečeno akciji za varstvo okolja oziroma akciji »OČISTIMO SLOVENIJO«, želimo ob tej priliki prebivalce občine opozoriti na problematiko varstva okolja na območju naše občine. Problematika varstva okolja se pojavlja pri nas v različnih oblikah, ki je več ali manj posledica neorganizirane komunalne službe. Za očuvanje zdravega okolja človeka so v določeni meri odgovorni vsi občani, pa tudi ustanove in družbene organizacije. Brez sodelovanja celotne družbe v skupni akciji za varstvo okolja in določene stopnje odgovornosti, ni pričakovati uspehov pri preprečevanju in zatiranju škodljivih vplivov na zdravje človeka. Zato pričakujemo, da bodo prebivalci občine, krajevne skupnosti in vse druge družbene organizacije na območju naše občine, poznavajoč lastno problematiko, izkoristili vsako priložnost za izboljšanje snage in urejenosti svoje okolice.

neorganizirano in škodljivo za okolico in sicer individualno po gospodinjstvih ali hišnih svetih. Odstranjevanje smeti ter odpadkov v gospodarskih organizacijah in drugih družbenih dejavnostih, kakor tudi pri zasebni obrti je podobno neurejeno, odvisno od prilik in možnosti za odlaganje odpadnega materiala, ne glede na škodljivost, ki se s tem pojavljajo.

Javna odlagališča smeti ter odpadkov so zaradi neorganiziranega odvoza slabo vzdrževana in brez nadzorstva deponije. Izjema je le Krajevna skupnost Nazarje, ki ima organiziran odvoz. Odlagališča smeti in odpadkov v posameznih naseljih so največkrat nepravilno locirana in nasprotujejo osnovnim principom varstva okolja oziroma zdravega okolja, naselja nimajo organiziranega odvoza, ampak je odstranjevanje nekontrolirano in neurejeno.

Občinska skupščina Mozirje je v letu 1971 sicer sprejela odlok o ob-

Turistično izredno zanimiva, obdarjena z naravnimi lepotami, je Zgornja Savinjska dolina še nekatere dejanske naravne rezervate, ki do nedavnega še ni bil onečiščen s pro-

Takšnega prizora pri mostu v Lokah ni več

Tako urejena okolica bloka ni v okras Mozirju

V novejšem času vedno bolj govorimo o pozitivnih učinkih turizma v družbenem in ekonomskem smislu, pozabljamo pa na negativne posledice turističnega prometa, zlasti pa na okolje in prirodo v celoti. Nevzgojeni turist je namreč »sovražno« razpoložen do prirode, do okolja, uničuje vegetacijo in onesnažuje okolico. Če gledamo iz tega stališča na lokalna dogajanja in vpliv turizma na varstvo okolja ter obratno, ugotovimo, da neurejenost in zanemarjenost okolja pri nas postaja iz leta v leto bolj aktualno, tembolj, ker se ta vprašanja ne rešujejo v skladu z obstoječim stanjem in potrebami in sicer zaradi pičlih finančnih sredstev, ki so za komunalno dejavnost namenjena. Razširjena naselja v občini, v katerih so določeni zazidalni okoliši oziroma cone ter druga strnjena naselja, rešujejo odstranjevanje smeti ter odpadkov

veznem odvažanju in odlaganju smeti ter odpadkov na območju občine s tem, da so za organizacijo odvoza zadolžene krajevne skupnosti in komunalno podjetje, v kolikor bo ustanovljeno, vendar ugotavljamo, da odloka trenutno ni mogoče v celoti realizirati, ker so zopet bistveno vprašanje manjkajoča finančna sredstva.

Strnjena naselja v občini, ki jih zajema odlok za organizacijo odvoza smeti ter odpadkov, v večji ali manjši meri zaključujejo celotno sliko neurejenih komunalnih razmer v občini. Med najbolj ogroženimi naselji glede splošnih higienskih in komunalnih potreb sta naselji Bočna in Rečica ob Savinji, ki gravitirata z odpadkami in odpadnimi vodami na manjša vodotoka, potok Bočnica za naselje Bočna in potok Rečica za naselje Rečica ob Savinji, kot naravna rezervoarja nesnage.

dukta sodobnega standarda. V zadnjem času pa ugotavljamo, da se je pritisk škodljivosti na naravno okolje pri nas izredno povečal. Kot prvo naj omenimo negativne emisije onečiščenja ozračja z lesnim prahom iz tovarne ivernih plošč v Nazarjah. Nato se pojavlja še več odprtih vprašanj onečiščenja okolja, med katerimi pa je najvažnejše vprašanje onečiščenja vodotoka Savinje kot naravnega odvajalnega sistema za odplake iz vseh naselij na območju občine, ki imajo kanalizacijo, vendar brez čistilnih naprav. K reševanju tega problema se bo moralo pristopiti v najbližji prihodnosti ter v ta namen aktivirati vse družbene dejavnike, da se vsaj v nekaterih naseljih, kot je v urbanističnem programu občine predvideno, gradijo čistilne naprave.

V vseh primerih onečiščenja okolja in prirode v celoti smo odgovorni vsi člani naše družbe, ki z več ali manj oblikovano zdravstveno kulturo različno vplivamo na reševanje omenjene problematike. Zato v tem času, ki je posvečen varstvu okolja človeka, sodelujmo vsi in izkoristimo svoje sposobnosti in možnosti, da obvarujemo zdravo okolje in ekološko ravnotežje v prirodi, saj bodo lahko poznejše generacije stvarno doživljale tisto, kar nam danes narava nudi.

Jože Podrižnik

MEGLA

— Ko sem se ob koncu tedna peljal v Logarsko dolino, sem zaradi nepregledne megle prahu na cesti prižgal meglenke, da bi se s turisti ne seznanjal pobliže. Ko sem v Solčavi za trenutek postal, pristopi zaprašen popotnik in prijazno reče: »Prijatelj, ugasnite luči, saj je sonce že visoko!« »Hvala, tovariš,« sem se branil, »slecite tote pobeljeno obleko, saj je zima že daleč!«

POJASNILO O OMEJITVI PROMETA

V Uradnem listu socialistične republike Slovenije je bila objavljena nova odredba o omejitvi prometa na nekaterih javnih cestah v SRS, ki zajema tovorna motorna vozila s priklopnimi vozili ali brez njih, delovne stroje, motorna vozila, na katerih se kandidati učijo za voznike ter vprežna vozila.

Za območje mozirske občine zajema omejitev prometa ceste II. reda št. 340: Sentrupert—Mozirje—Ljubno—Logarska dolina. Ta omejitev velja za motorna vozila z nosilnostjo nad 3000 kg, s priklopnimi vozili ali brez njih, vprežna vozila, delovne stroje in motorna vozila, na katerih se kandidati učijo za voznike in velja ob sobotah od 15. do 21. ure ter ob nedeljah od 6. do 22. ure.

Za vprežna vozila in delovne stroje velja poleg navedenih omejitev tudi omejitev prometa vsak dan v času od prvega somraka do popolne zdanitve. To pomeni, da navedena vozila tudi med tednom v tem času ne smejo voziti po tej cesti.

Turistična sezona traja po novi odredbi od 15. junija do 15. septembra. Po prejšnji odredbi pa je trajala turistična sezona oziroma omejitev od 30. aprila do 30. septembra.

Omejitve prometa na javnih cestah, določene z novo odredbo za tovorna motorna vozila s priklopnimi vozili ali brez njih, veljajo ob državnih praznikih in dnevih pred državnimi prazniki tudi izven turistične sezone.

Omejitve prometa na javnih cestah, določene z novo odredbo, ne

veljajo za tovorna motorna vozila brez priklopnih vozil, ki prevažajo mleko, hitro pokvarljiva živila, živilo za zakol, naftne derivate in za motorna vozila, ki so namenjena za vlečno službo, pomoč ob elementarnih in drugih nesrečah, za vzdrževalna cestna dela ali za potrebe RTV, PTT, JLA in organov za notranje zadeve.

Po novi odredbi velja omejitev prometa na cestah I. reda že ob petkih in dnevih pred državnimi prazniki od 16. do 21. ure, ob sobotah od 05. do 09. ure ter od 15. do 21. ure in ob nedeljah in državnih praznikih od 05. do 22. ure. Za katere ceste in cestne odseke velja ta omejitev, pa je točno navedeno v novi odredbi v uvodoma navedeni številki Uradnega lista Socialistične republike Slovenije.

Za te ceste velja omejitev tudi za druga motorna vozila z nosilnostjo do 3000 kg, s priklopnimi vozili ali brez njih, in sicer ob nedeljah in državnih praznikih od 17. do 21. ure.

Ker je Gornja Savinjska dolina vezana na cesto I. reda Celje—Ljubljana, moramo omeniti, da velja odredba tudi za navedeno cesto in sicer Šentilj—Maribor—Celje—Ljubljana—Kalce—Postojna—Sežana—državna meja.

Za kršitev odredbe so predpisane tudi denarne kazni, in sicer za pravno osebo od 500 do 1000 din, za odgovorno osebo od 50 do 500 din, enako tudi za posameznika — lastnika tovornega motornega vozila od 50 do 500 din.

Tone Modrijančič

IZ PROGRAMA DELA V ZK

Dogovor za realizacijo sklepov II. seje občinske konference ZKS Mozirje

Na II. seji občinske konference ZK Mozirje je bil sprejet akcijski program komunistov naše občine za realizacijo stališč in sklepov II. konference ZKJ. Program zahteva, da napravijo svoje akcijske načrte dela vse krajevne organizacije in aktivni ZK. Komunisti se moramo zavzeti, da bodo svoje akcijske načrte sprejele tudi ostale družbeno-politične organizacije, samoupravni organi v delovnih organizacijah, skupščina in ostale družbene organizacije.

— Komite občinske konference ZK mora dati politično oceno, kaj je na področju uresničevanja sklepov II. seje konference ZKJ že storjenega oziroma, na čem se še dela.

— Akcija komunistov in sindikatov pri uresničevanju ustavnih dopolnil zahteva konkretizacijo ustavnih načel 21., 22. in 23. ustavnega dopolnila glede na razmere v naši občini. Komite mora določiti smernice in dati komunistom konkretne naloge na tem področju dela.

— Odpravljanje prevelikih socialnih razlik. Akcija in programi za odpravljanje teh razlik.

— Uresničevanje ustavnih dopolnil v sistemu ustvarjanja in delitve dohodka. Sprejem samoupravnih sporazumov v delovnih organizacijah in kontrola spoštovanja dogovorov.

— Za nadaljnji uspešnejši razvoj samoupravljanja v naših delovnih organizacijah se kaže potreba po bolj načrtnem družbeno-ekonomskem in idejno-političnem izobraževanju.

— Naloge komunistov pri nadaljnjem razvoju ZK v občini. Spreminjanje njene socialne in starostne strukture. Komite in konferenca morata stalno spremljati in kontrolirati rezultate kadrovanja v ZK. Izdelati se morajo načrti za delo na področju sprejemanja v ZK pri komiteju in komisijah občinske konference, v krajevnih organizacijah in aktivih ZK. Več pa moramo narediti tudi vsi komunisti sami z boljšim zgledom in aktivnejšim kontaktom z ljudmi na terenu in v delovnih organizacijah.

— V večini naših delovnih organizacij nimamo organiziranih oblik delovanja ZK. Posamezni komunisti pa delajo v teh delovnih organizacijah. Ti komunisti morajo postati osnovno idejno jedro za ustanavljanje aktivov ZK v njihovih delovnih organizacijah.

OBVESTILO

Splošna vodna skupnost »SAVINJA« Celje nas je obvestila, da prebivalci Zgornje Savinjske doline in drugi interesenti na dovoljen način pridobivajo gramoz in prod iz rečnih strug in iz hudourniškega območja v Robanovem kotu, Matkovem kotu in Logarski dolini.

Obveščamo vse prebivalce, da je za odvzem gramozov potrebno dovoljenje vodne skupnosti, ki skrbi za vzdrževanje strug vodotokov. Vsi, ki želijo pridobivati gramoz, prod ali mivko iz vodnih strug ali iz hudourniškega območja, si morajo prej pridobiti dovoljenja, ki jih izdaja zastopnik vodne skupnosti vsak teden po sledečem razporedu:

- na SO v Mozirju, ob torkih od 8. do 10. ure
- na KU Luče, ob sredah od 8. do 10. ure
- na KU Ljubno, ob sredah od 11. do 13. ure
- na KU Gornji grad, ob četrkih od 7. do 9. ure
- na KU Rrečica, ob četrkih od 11. do 13. ure.

Interesenti, ki pridobivajo večje količine gramozov, morajo imeti tudi dovoljenje za vožnjo po poteh in cestah, ki jih vzdržujejo krajevne skupnosti ali zasebni lastniki obrežnih zemljišč.

Organi rečno-nadzorne službe pri splošni vodni skupnosti »Savinja« bodo kršitelje tega obvestila prijavili sodniku za prekrške.

ODDELEK ZA GOSPODARSTVO IN FINANCE SO MOZIRJE

Z ZADRUŽNIKI NA OGLEDU

Gornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje je organizirala ogled razstave v Bernu od 4. do 7. maja 1972 za kmete kooperante in za pospeševalce zadruge. Ogled razstave »BEA« (kratica za geslo razstave — pisano doživetje za vse (v Bernu je bil združen z izletom. Naša pot se je začela ponoči, 3. maja t. l., v Lučah, od koder je odpeljal avtobus podjetja »Izletnik« iz Celja po dolini in pobral po vseh krajih obiskovalce razstave.

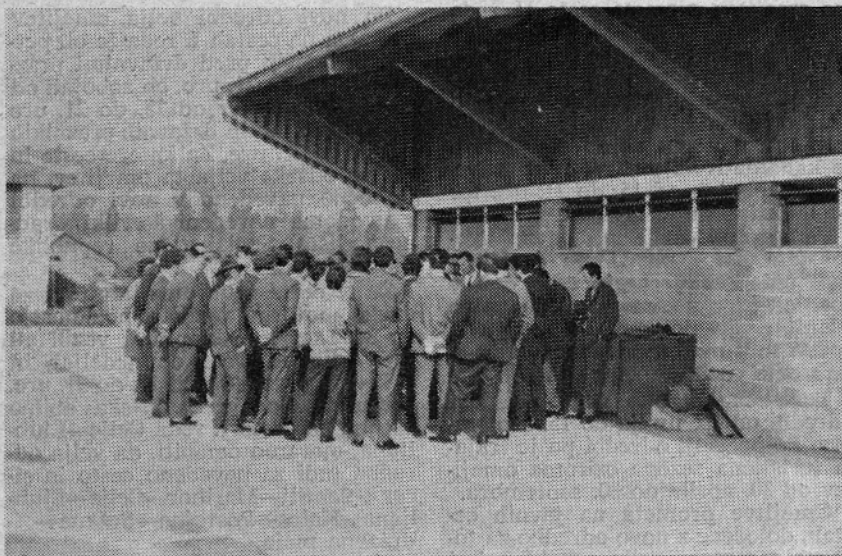

Na razstavi BEA v Bernu

4. maja ob 0.30 uri so v avtobus vstopili poslednji udeleženci izleta v Mozirju oziroma v Ljubiji. Tu je vstopil tudi Rok, poslovodja trgovine v Ljubiji, ki je poskrbel, da so bili prtljažni prostori avtobusa dobro založeni z vinom, pivom, sokovi ter s cigaretami. Opremljeni s potujočim biféjem, smo krenili proti našemu cilju. Skozi deževno noč se je iz avtobusa razlegala domača pesem, ki pa je kmalu utihnila. Na ostrih ovinkih so se vrata

prtljažnika pri avtobusu odprla in izgubili smo dva zaboja vina. S tako zmanjšano zalogo smo krenili naprej proti Velenju in Dravogradu. V Sentvidu smo opravili mejne in carinske formalnosti in komaj smo se dobro zavledli, smo se že peljali skozi Celovec, od koder smo po moderni avto cesti prišli v Beljak. Od tu smo nadaljevali

tu, od koder je izhodišče znamenite alpske ceste, ki pelje preko Grossglocknerja v Salzburg. Cesta je zaradi obilnega snega, ki tu zapade, prevozna samo v poletnih mesecih. Iz Lienza smo se odpeljali po dolini reke Nadíže in občudovali Dolomite, ki so bili še vsi zasneženi. Tov. Dragica, ki je bila naš vodič, nas je opozorila, da se

Pogled na švicarsko kmetijo

pot proti Špitalu in Lienzu. Na vsej poti nas je spremljal dež, zato je bila reka Drava zelo umazana, slabo vreme nam je zastrlo pogled na Grossglockner in druge alpske velikane.

Lienz je glavno mesto Vzhodne Tirolske in pomembno cestno križišče proti Južni Tirolski in Salzburgu. Tu se nadaljuje cesta proti Heiligenblu-

približujemo avstrijsko-italijanski meji in da naj pripravimo potne liste in rumene karte o cepljenju proti črnim kozam — te so bile na vseh prehodih bolj natančno pregledane kakor potni listi. Po opravljenem pregledu smo nadaljevali pot skozi Italijo — Južno Tirolsko, znano po neresenem nacionalnem vprašanju avstrijske manjšine, ki tu živi. Povsod smo videli dvojezične napise v italijanščini in nemščini. Pokrajna je lepa, s tipičnimi tirolskimi hišami, kar ji daje poseben čar in je prava paša za oči. Naša pot se je nadaljevala proti Brenerskemu prelazu, čez katerega bo v kratkem izdelana znamenita 4-stezna avto cesta, imenovana »Cesta sanj«. Povedati je treba, da Italijani gradnjo intenzivno nadaljujejo — medtem ko je na avstrijski strani večji del te ceste že dokončan. Cesta je odraz najmodernejše gradbene tehnike. Speljana je v živo skalo, doline in useke pa premaguje s številnimi mostovi, od katerih je čudež tehnike tako imenovani »Most Evropek«, ki je zgrajen iz železobetona. Visok je 190 m in v dolžini 820 m premosti dolino s štiripasovno avtocesto. Pravijo, da je ta most postal Meka vseh tehnikov sveta, saj je v njem zbrana celotna znanost gradnje cest oziroma mostov. Priznati moram, da smo bili kar nevoščljivi, ko smo se spomnili na naše ceste in mostove, saj bi želeli, da bi bile tudi v naši deželi tako urejene. Med potjo proti Zürichu smo se za kratek čas ustavili v Innsbrucku. Mesto je arhitektonsko zelo lepo, krasijo ga čudovite fasade stavb

Udeleženci izleta

RAZSTAVE »BEA« V ŠVICI

in mnogi spomeniki. Časa za ogled ni bilo dosti, zato smo pot nadaljevali proti kneževini Lichtenstein in kmalu prispeli na švicarsko mejo. Švica opravlja vse mejne formalnosti za kneževino, ki ima dosti skupnega s Švico (denar, pošto in drugo). Švicarski cariniki so odkrili naš potujoči bife v »bunkerjih« avtobusa. Povedati je treba, da je uvoz alkoholnih pijač v Švi-

da bi bil lastnik tega ali onega stroja, ki se je obiskovilec kar sam ponujal. Priznati moram, da so brez posebnega tolmačenja naši zadružniki zelo naglo skombinirali razne priključke za ta ali oni stroj, ugotavljali njih funkcijo in kaj hitro sem ugotovil, da so naši obiskovalci dobro razgledani glede uporabnosti kmetijskih strojev.

zlasti pa švicarska iznajdljivost, urejenost, smisel za lepo oblikovanost izdelkov, natančnost, pozornost do obiskovalcev, pa tudi poslovnost, ki jo na nevsiljiv način povsod izkazujejo. Po pomenkih med zadružniki smo si vsi želeli, da bi se te odlike vraščale tudi v naše gospodarstvo.

Kar preneglo je minil čas, ko smo si bežno ogledali glavno mesto Švice Bern in morali smo nadaljevati pot v Belp Bern, kraj, kjer smo prespali drugo noč. Prijazen hotelir nas je pogostil z izdatno večerjo in skoraj do zgodnjih jutranjih ur je zaradi »lepega petja« zadržal v svoji restavraciji del udeležencev izleta.

6. maja zjutraj smo krenili na ogled vzorno urejene švicarske kmetije. Ta je bila popolnoma na novo zgrajena zaradi odškodnine, ki jo je lastnik dobil zaradi gradnje avto ceste.

Pred milansko katedralo

co prepovedan. Po skoraj polurnem čakanju na odločitev mejnih organov, so le-ti odredili, da pot lahko nadaljujemo, vendar z enim zabojem vina manj. Iznajdljivost tov. Roka moramo pripisati, da se je tudi tu znašel. Prinesel je zaboj nazaj v »bunker« rekoč, da mu bo sedaj inventura zopet »štimala«. Po tem neprijetnem doživetju se je v avtobusu razlegla pesem in sami nismo vedeli, kdaj smo prispeli v Vaduz — glavno mesto kneževine Lichtenstein. Mesto je izredno lepo in je središče turizma v tej deželi. Pokrajina je lepa in urejena, odvodnjavanje je vzorno urejeno. Deželo krasijo slikoviti gradovi in gradiči, udobne ceste pa napravijo na popotnike izreden vtis. Po 960 km prevožene poti smo ob Bodenskem jezeru prispeli v Zürich — cilj prvega dne. V hotelu Olimpija smo se razporedili, povečerjali in prenočili.

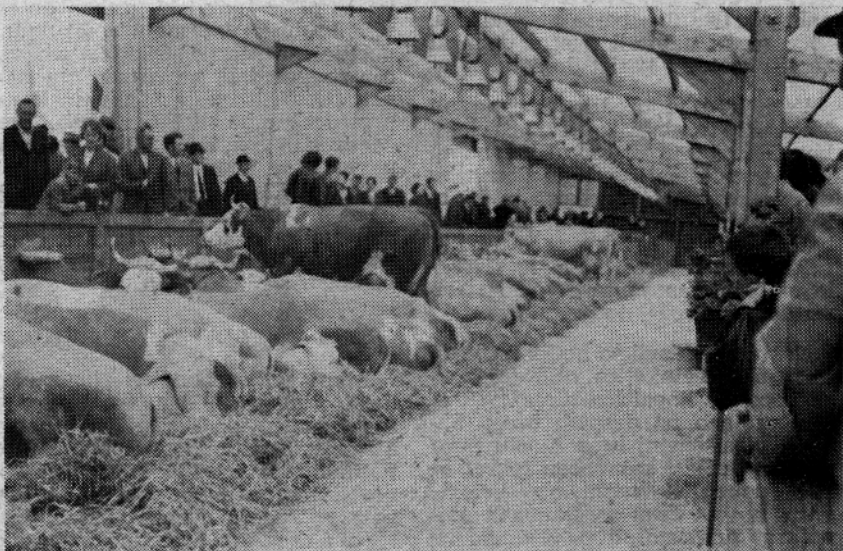
5. maja zjutraj po zajtrku smo si iz avtobusa ogledali mesto Zürich, važno industrijsko središče bank ter kapitala vsega sveta, ki je tu naložen. Ogledali smo si tudi letališče Kloten, kjer smo zvedeli, da iz tega letališča vzleti letalo vsakih pet minut. Ta dan je bil namenjen ogledu razstave »BEA« v Bernu. Čas nas je silovito preganjal. Okrog 11. ure dopoldne smo iz Züricha po moderni 4-pasovni avto cesti prispeli do Berna in ostali tam do poznih popoldanskih ur ter tako imeli dovolj časa za ogled razstave. Tu smo videli kmetijsko mehanizacijo vseh vrst in zadnje dosežke tehnike s tega področja iz številnih evropskih držav. Vsak udeleženec je imel skrito željo,

Nadalje smo si ogledali razstavo goveje živine, kjer smo videli resnično lepe živali, od bikov, krav, junic in telet, poleg tega razstava konj, pa tudi malih živali s posebnim poudarkom, kako čuvati ptice pred uničenjem modernega časa. Končno naj povem, da smo si ogledali razstavo industrijskih in obrtnih izdelkov, izdelkov prehrabene industrije, ki je bila častno zastopana, gradbeništva, z uvajanjem novih gradbenih elementov in strojev. Slikovita razstava nas je vse prevzela,

Pred spomenikom v Bernu

Lastnik te kmetije nam je razložil svojo zgodovino in usodo posestva, ki ga je po izgradnji avto ceste arondiral, (17 ha obdelovalnih površin) zgradil novo gospodarsko poslopje z nam že (Nadaljevanje na 13. strani)

Del razstavljenе živine

TURIZEM V MOZIRJU

Odločili smo se, da objavimo krajši zapis o razvoju turizma v Mozirju.

Mozirskega kronista Franja VAJDA smo naprosili, da nam o tem napiše, kar je znanega.

(kratek oris razvoja)

Doba pred I. svetovno vojno

Gornja Savinjska dolina slovi že od nekdaj daleč naokoli po svoji subalpski legi, kjer vladajo razmera ugodne klimatske razmere. Zato se ne čudimo, da so jo že nekoč obiskovali tujci; vabila so jih prijazna naselja, obdana s skrbno obdelanimi polji in temnimi gozdovi ter ustrezljivi prebivalci. Poleti so se ustavljali pri nas različni tujci, ki so jih razni posli privedli k nam. Večji kraji v naši dolini, kakor so: Mozirje, Rečica, Ljubno in Gornji grad so dobili prve letoviščarje. Tako je znano tudi to, da so npr. prihajali v Mozirje rekovalentsenti iz Rogaške Slatine; med njimi je bil tudi slovenski slikar Langus in še mnogi drugi. Zato nam postane razumljivo, da so naši predniki začeli misliti na društvo, ki bi se stalno brigalo za poletne goste in za njihovo dobro počutje.

Dne 12. maja 1892 so res ustanovili v Mozirju olepševalno društvo, ki je prevzelo skrb za čim prikupnejšo ureditev našega trga. Na tem zboru so izvolili 5-članski odbor, ki mu je predsedoval Alojz GORIČAR, gostilničar »Pri kroni«. Že 5. 2. 1893 beremo v nekem poročilu dobesedno, »da je novo društvo v kratkem času svojega obstoja prav uspešno delovalo. Popravilo in posulo je več zanemarljivih trških ulic. Oskrbelo je stare in zasadilo nekaj novih nasadov. Društvo je vplivalo, da se je več hiš in prostorov v trgu olepšalo.« Kakor razberemo iz omenjenega poročila je tudi občina Mozirje podpirala mlado društvo, ki je uživalo vsesplošno simpatijo in podporo. V dveh gostilnah v trgu sta se nahajala dva društvena nabiralnika, kjer so se nabirali znatni denarni zneski gostov v korist društva.

Leta 1894 je uredilo društvo ob Mozirski strugi, ki je odcep Savinje, kopališče s 5 prostornimi kabinami. Prvi letoviščarji so bile slovenske družine iz Celja, Maribora in Ljubljane. Celo dva avstrijska ministra, baron Beck in Režek sta se mudila nekaj časa pri nas. Le-te je privedlo slučajno poznanstvo z nekaterimi domačini.

Naši letoviščarji so hodili na krajše sprehode v okolico, najraje pa so se kopali v kopališču. Leta 1910 je bilo urejeno na desnem bregu Savinje blizu savinjskega mostu prvo teniško igrišče, kakršnega takrat ni imel noben slovenski trg. Letoviščarji v tem času so stanovali največkrat privatno ali pa v enem izmed dveh gostišč.

Doba po II. svetovni vojni

V času I. svetovne vojne je društveno delovanje našega društva iz razumljivih razlogov zastalo. Društveni odbor je zasilno oskrboval kopališče, da niso propadle kopalne kabine.

Že leta 1919 je društveno delovanje hitro oživel. Olepševalno društvo se je preimenovalo v Tujsko-prometno društvo Mozirje in je bilo član Tujsko-prometne zveze Slovenije v Ljubljani. Društveni odbor je sklenil, da se postavijo nove kabine v kopališču na levem bregu mozirske struge. Meseca julija je bila slavnostna otvoritev novo postavljene kopališča. Na prostoru okoli kopališča je bila manjša zabavna slovesnost s skromnim programom, na katerem je bila tudi točka: volitev najmikavnejše lepote v Mozirju. Kopališče je vnovič zaživel. Društvo se je pobrigalo za času primerno reklamo in vodilo evidenco letoviščarjev. Kake posebne recepcije ni bilo. Vso evidenco o letoviščarjih in sobah za letoviščarje so vodili v Goričarjevi gostilni Pri pošti. Tu je letoviščar zvedel za vse tujske sobe v trgu, namenjene poletnim gostom. Uslužbenci v gostilni so vodili došle goste do njihovih stanovanj v trgu. Po evidenci so zabeležili leta 1939 blizu 4.000 nočitev. Ogromna večina poletnih gostov je bila v gostilni Pri pošti, kjer jim je bil na voljo lep senčni trg.

Največ gostov je prihajalo k nam iz Hrvatske in Srbije; slovenskih je bilo znatno manj. Prva leta po vojni so petičnejši Slovenci letovali na morju. Prav malo je bilo med gosti inozemcev. Naši letoviščarji niso želeli posebnih zabav. Radi so hodili na krajše sprehode pa tudi na izlete v Šmihel, v Nazarje, na Rečico in k Mozirski koči. Zelo radi so se vozili na lojterskih vozovih kam po dolini. Priljubljeni izlet je bil v Ljubijski graben do izvira Ljubije. Vse to je vodil agilni gostilničar Matija GORIČAR. Zvečer so posedali letoviščarji na klopih pred hišami v Mozirju ali na prostornem gostilniškem vrtu. Zvečer je bilo živahno. Čulo se je mnogo petja in smeja.

Leta 1932 je zgradil Matija GORIČAR v bližini kopališča popolnoma moderno teniško igrišče. Med vojno je to igrišče propadlo in se potem ni več obnovilo.

DOBA PO II. SVETOVNI VOJNI

Takoj po osvoboditvi je začelo delati tudi naše društvo, ki se je sedaj imenovalo Turistično društvo Mozirje. Društvo je najpoprej dalo popraviti in urediti kopališče, obnoviti izprehajalne poti in se brigalo za red in snago v trgu. Društveno tajništvo je vodilo natančno evidenco gostov in seznam tujskih

sob za letoviščarje. Društvo je posredovalo, da so dobili lastniki privatnih stanovanj potrebne kredite za obnovo prostorov v hiši, ki so bili namenjeni letoviščarjem. Kdor je dobil kredit se je moral obvezati, da bo prvenstveno sprejemal na stanovanje poletne goste, ki mu jih je pošiljalo društveno tajništvo.

Naše društvo je skoro vsako leto izdalo pred prvim majem proglas vsem prebivalcem v trgu, da so uredili prostore okoli hiš, odstranili razno navlako in da so gojili čim več cvetja po vrtovih in oknih. Z zadovoljstvom smo ugotovili, da naši pozivi niso bili zaman. Leta 1969 je doseglo naše društvo sedmo častno mesto med 42 turističnimi društvi Slovenije, ki so tekmovala za najboljšo urejenost svojih krajev. V naši dolini je skokoma naraščal avtobusni promet skozi trg. Ves dan so se dvigali oblaki cestnega prahu po cestah in okoli hiš. Iniciativno posredovanje našega društva je doseglo pri Cestni upravi, da so leta 1954 položili asfalt od enega konca do drugega. To je bil prvi asfalt naše Gornje Savinjske doline in seveda velika pridobitev za naš turizem. Po 16 letih so bile vse stranske ceste v trgu asfaltirane. K stroškom tega asfaltiranja je tudi društvo prispevalo znaten delež. Akcija je zelo uspešno vodila Krajevna skupnost Mozirje.

Naša organizacija je v zadnjih letih gojila tesne stike z vsemi gostinskimi podjetji v trgu, kar je rodilo prepričljive uspehe glede oskrbe letoviščarjev v trgu.

Mogočno se je razmahnil turistični promet v Mozirju, ko je bil jeseni leta 1969 zgrajen turistični center na Golteh. Pozimi se vozijo z gondolo velike množice smučarjev iz vse Slovenije in Hrvatske na idealna smučišča na naši planini.

Leta 1967 je bila postavljena smučarska vlečnica na Brdčnem vrhu, namenjena posebno mladini. Društvo si je ob vsaki priložnosti prizadevalo storiti vse za razvoj turizma v našem trgu in tako privabiti čim več gostov v naš trg. V ta namen je razpošiljalo ustrezne propekte na vse strani.

Društvo je bilo od vseh začetkov včlanjeno v Celjsko turistično zvezo, s katero smo bili vsa leta v pristnih stikih. CTZ je bila društvu v dejanju in v besedah dragocena pomoč. Pomagala nam je pri razvoju našega društva. Zato ji gre vse priznanje.

Leta 1969 je bila ustanovljena Zveza gornjesavinjskih turističnih društev v Mozirju. Številne mnogostranske naloge, ki jih imajo naša gornjesavinjska društva, so nam narekovala, da smo ustanovili to zvezo. Občinska skupščina Mozirje daje za delovanje zveze izdatno podporo.

F. V.

Organizacija recepcijske službe

Upravni odbor občinske turistične zveze je na zadnji seji ponovno razpravljal o organizaciji centralne recepcije za vso dolino. Zaradi stalnega naraščanja turističnega prometa je ustanovitev te službe nujna. V preteklem letu smo imeli že nad 50.000 turističnih nočitev, najmanj tolikšno število obiskovalcev je bilo v Logarski dolini, na Golteh pa že nad 86.000.

Clani odbora so bili mnjenja, da ima gostinsko turistično podjetje »TURIST«

najugodnejše pogoje za organizacijo recepcijske službe. Pred kratkim je bil v ta namen že adaptiran lokal v Mozirju, poleg tega pa ima »Turist« svoje obrate v vseh večjih krajih, tako da bo zagotovljena povezava vseh krajev s centralno pisarno. Za začetek bosta recepcijo sofinancirala »Turist« in občina iz povečane turistične takse, kasneje pa bo služba zaračunavala svoje usluge.

Z zadružniki na ogledu razstave v Švici

(Nadaljevanje z 11. strani)

poznanim izplakovalnim sistemom in popolnoma mehaniziranimi linijami strojev za spravilo sena, prevetrovanjem, strojno molžo, uporabo močnih krmil itd. Nekatere naše programirane kmetije prav nič ne zaostajajo za tem, kar smo videli, razen da pri nas dvorišča in dovozne ceste še niso asfaltirane. Na tem posestvu je bila zgrajena tudi nova stanovanjska hiša, ki ima zelo smotrno razporejene prostore ter je opremljena s potrebno in zelo funkcionalno opremo. Poleg hiše je zgrajen precej velik svinjak, ki ga lastnik od znotraj ni dovolil ogledati zaradi preventivnih razmer, da ne bi vnesli kakšno bolezen med njegove bekone. Po ogledu kmetije je bilo pristrčno slovo, na katerega se je švicarski kmet pripravil s tem, da je vsakemu udeležencu ponudil kupico sadnega jogurta. Še en pogled in avtobus je krenil proti Milanu. Vožnja proti italijanski meji je bila prijetna, čeprav smo komaj čakali, kdaj bomo prispeli na prelaz St. Gotthard. Ker je bil še močno zasnežen, smo našo pot skrajšali s tem, da smo se peljali skozi predor z železnico in tako prišli v Italijo.

V Milano smo prispeli v večernih urah, se namestili v hotelu in tam prenočili. Naslednje jutro smo si ogledali znamenito milansko katedralo. Mimo Trsta in čez Opčine smo prispeli na mejni prehod Fernetiči in tako smo bili spet doma. V prvem gostišču smo za kratek odmor postali in marsikdo je na glas priznal: »Ljubo doma — kdor ga ima«, saj so za naše razmere v naših gostiščih in trgovinah cene bolj zmerne kakor v tujini.

V poznih nočnih urah smo prispeli na svoje domove.

Vsi udeleženci smo hvaležni Kmetijski zadrugi Mozirje, ki nam je organizirala strokovni ogled razstave v Švici, hvaležni smo tov. Dragici, vodiču našega potovanja za zanimivo razlago med potovanjem, tako tudi soferju avtobusa tov. Karlu za lepo in varno vožnjo.

Mnogo smo videli v skladu z našimi možnostim pa bomo skušali praktične izkušnje prenašati v naše življenje. To pa je bil tudi smoter našega potovanja.

Hinko ČOP

Zanimanje za gozdarske stroje

Med našimi lastniki gozdov vlada veliko zanimanje za vse stroje, ki jim kakorkoli olajšajo gozdno delo

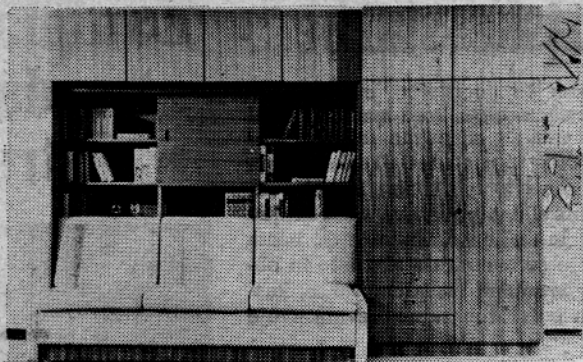

Gradbena sezona je v teku. Z modernimi stroji gre vse hitreje.

Narasla voda je močno gugala brv čez Savinjo višje od Solčave, a vendar je ni odnesla

**Občani
Gornje
Savinjske,
pišite
v Novice!**

TRGOVSKO PODJETJE

Savinja

MOZIRJE

PRIPOROČAMO SE

ZA NAKUP V VSEH

NAŠIH POSLOVALNICAH

V

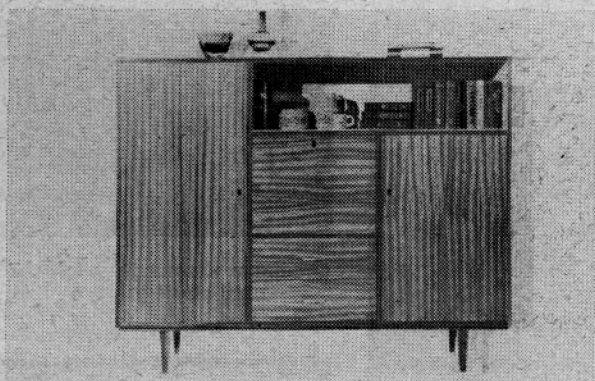
NOVI

PRENOVLJENI

TRGOVINI

POHIŠTVO

V MOZIRJU

**KORISTITE UGODEN NAKUP NA
POTROŠNIŠKO POSOJILO**

Turistične prireditve

Na tradicionalnih turističnih prireditvah povzroča vedno več preglavic kulturni program. V dolini ni nobene folklorne skupine, ki bi s svojim nastopom učinkovito poživila celoten program. Zato si je turistična zveza zadala nalogo, da bo v sodelovanju z občinsko zvezo kulturno-prosvetnih organizacij proučila možnosti za izboljšanje kulturnega programa na prireditvah.

V gornjem gradu se že pripravljajo na »Čebelarski praznik«, ki bo 22. in 23. julija. Z izkupičkom od prireditve nameravajo olepšati kraj in podpreti gasilsko društvo pri nabavi novega avtomobila.

Tudi na Ljubnem že teče akcija za izvedbo »Flosarskega bala«, ki bo 5. in 6. avgusta. V istem času bo hortikulturno društvo v Mozirju pripravilo cvetlično razstavo v novi osnovni šoli. Žal pa letos ne bo »Mlekarskega likofa« v Podvolovlju. Odbor turističnega društva na Ljubnem namerava preurediti veselilni prostor v Vrbi, tako da bo primeren za organizacijo še raznih drugih prireditev. Občinska turistična zveza si bo prizadevala, da bo za preureditev izdelan ustrezen načrt, poleg tega pa bo tudi finančno podpirala kulturne in zabavne prireditve, ki bodo organizirane v turistični sezoni.

Neverjetno koliko hlodovine lahko pripelje traktor. Ali pa je to tudi povsem pravilno? Ali ni s tem ogrožena varnost ostalih udeležencev v prometu?

Občinski konferenci SZDL Mozirje

Dragi tovariši!

Na razširjeni seji izvršnega odbora OK SZDL Kruševac smo razpravljali o organizaciji in obisku letošnje karavane »Bratstva in enotnosti« v Sloveniji.

Vsi prisotni so na sestanku enoglasno izrazili, da se občinski konferenci SZDL, skupščini občine, Zvezi združenj borcev, občinski konferenci Zveze komunistov, občinski organizaciji Zveze mladine, Občinskemu sindikalnemu svetu, šolskim, kulturnim in delovnim kolektivom ter občanom občine Mozirje, najiskrenejše zahvalimo za izreden sprejem in izkazano gostoljubnost članom delegacije, mladini in občanom naše občine.

Prosimo vas, da prenesete te izraze zahvalnosti vsem družbenopolitičnim organizacijam, delovnim organizacijam in Skupščini občine Mozirje.

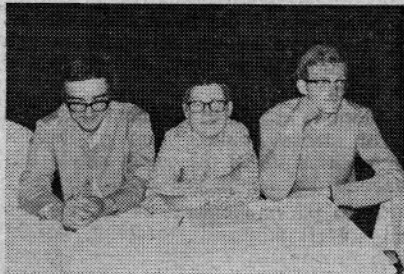
Za Izvršni odbor OK SZDL
Predsednik
ĐORĐE RADMANOVIĆ

KVIZ MLADIH

V počastitev dneva mladosti so mladinci naše občine priredili »Kviz znanja«. Kviz je bil v kino dvorani v Mozirju in si ga je ogledalo mnogo mladih in starih. Mičo Orloviča je zaigral Miloš Cajner, njegova desna roka pa je bila Nevenka Senica. Začetek tekmovanja se je zavlekel, ker so prišle samo tri ekipe od šestih. Po prepričevanju in obljubah je vodjema uspelo zbrati še eno ekipo iz občinstva. Tako so v tekmovanju pokazali svoje znanje moštva Nazarij, Kokarij, Mozirja ter trojka občinstva, pod imenom JLA. Zgodilo se je, da je imela največ znanja in sreče zadnja trojka, ki si je z zmago prislužila 70 tisočakov. Namečili so jih košarkarjem Mozirja, da ne bi žejni gledali svojih poražencev, kako proslavljajo poraz.

V začetku oddaje so se skujali ojačevalci in s tem poskrbeli za nepredvideno zabavo, ki je tudi sicer ni manjkalo.

Kviz je uspel in si ga z malce več sreče v organizaciji želimo tudi v prihodnje.

Zmagovalna ekipa

Torta je bila dobra, a vendarle jo je bilo težko hitro pojesti brez običajnih tonamenskih pomagaj

Marko očku

»Poslušaj, očka,« pravi Marko, »zakaj pa imajo naše sivke v obeh ušesih številke?« »Veš Marko,« pravi očka, »tega pa ti ne moreš razumeti, ker si še premlad, saj še jaz ne vem prav za gotovo, ali je to koristno ali je to samo moda. Ru-mene številke so prinesli gospodje iz Ljubljane. Pa še rekli so, da to pripomore k poštenosti živinorejcev. Ko boš velik, boš morda lahko razumel, če so imeli prav.«

BOJ ŠOLARJEV PROTI NESNAGI

Živimo v enem izmed najlepših delov Savinjske doline — v Lučah in želja nas vseh je, da bi bil naš kraj z okolico čim lepši, zaradi nas in zaradi tistih, ki k nam radi prihajajo. Spominjam se, kako sram me je bilo lansko jesen, ko sem s turisti, ki so živeli pri nas, šla na sprehod ob Savinji in sem vsepovsod opažala prazne konzerve, zmečkane časopise ter najrazličnejše odpadke in smeti. Upam, da teh žalostnih ostankov človeške malomarnosti v naših lepih Lučah ne bo več. Pred dnevi smo lučki šolarji žrtvovali svoj športni dan, da smo po vasi in okolici pospravili odpadke in smeti. Nihče ne bi verjel, koliko dela smo imeli. Razdelili smo se v skupine in smo šli na več strani. Vsako skupina je imela svojo nalogo. Dečki so kopali jame, me deklice pa smo nabirale smeti in potem smo vso to odvečno ropotijo zažgali ali pa zakopali. Bilo je toliko vsega, da smo bili po opravljenem delu kar pošteno utrujeni, tako da smo se ob koncu v šoli komaj najedli in odžejali.

Toda žrtvovanega športnega dne in napora nam ni žal in obvezujemo se, da bomo po svojih skromnih močeh za lepoto našega kraja skrbeli tudi v bodoče.

Mogoče bi bila to dolžnost starejših, naših staršev, uslužbencev po lokalnih in vseh tistih, ki jim ne bi smelo biti vseeno, kakšen je naš kraj.

Tako pa smo enkrat za spremembo mi šolarji pokazali starejšim, kaj bi bila dolžnost nas vseh.

Petra Marolt

Plenum sindikalnega sveta

V zadnjih dveh mesecih sta bili kar dve seji plenuma občinskega sindikalnega sveta. Na prvi seji je tekla beseda o uveljavljanju temeljnih organizacij združenega dela, rekreativni dejavnosti in delovanju medobčinskega sindikalnega sveta. Na drugi seji pa so razpravljali o možnostih izenačitve zdravstvenega varstva kmetov z delavci in združitvi obeh skupnosti v eno rizično skupnost zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov Celje in organizacijskih ter kadrovskih pripravah na VIII. kongres Zveze sindikatov Slovenije.

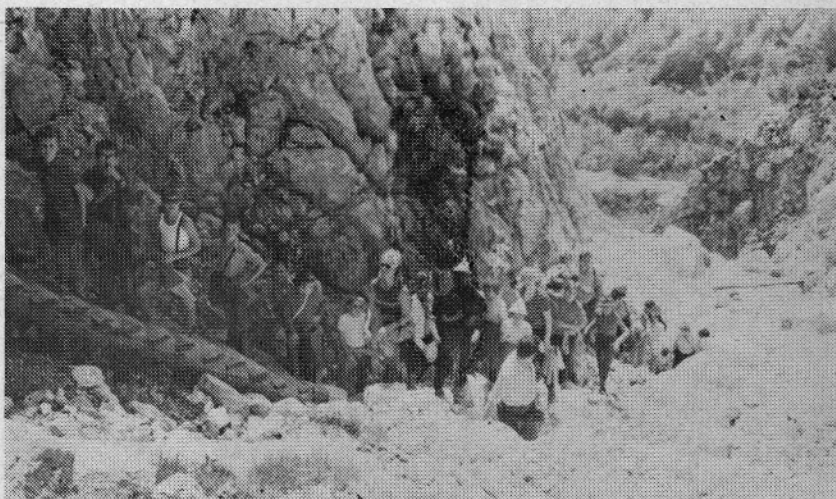
Na oba plenuma so bili poleg članov

tega telesa vabljeni tudi predsedniki osnovnih organizacij sindikata.

Sklepi in stališča, ki so se izoblikovali v razpravi, so bili posredovani vsem osnovnim organizacijam sindikata in vodstvom delovnih organizacij.

O stališčih, ki so bila sprejeta v zvezi z možnostmi izenačitve kmečkega z delavskim zavarovanjem, bomo v »Savinjskih novicah« še pisali ob pričetku javne razprave o tej problematiki. Objavili bomo stališča, ki so bila o tem sprejeta v vseh družbeno-političnih organizacijah in občinski skupščini.

CICIBANI NA OKREŠLJU

Kolona cicibanov na poti proti Okrešlju

IMENOVANJA

Skupščina je imenovala komisijo za določitev zavarovancev iz območja občine, ki niso zmožni v celoti plačati prispevka za zdravstveno zavarovanje. Za predsednika komisije je bil imenovan VENEK inž. Tone iz Rečice ob Savinji, člana komisije pa sta MIKLAVC Vlado iz Mozirja in ZIDARN inž. Ivan iz Gornjega grada. Po dva člana v komisijo imenujejo krajevne skupnosti. Imenovana je tudi drugostopenjska komisija katere delo bo vodil ŠARB Franc iz Gornjega grada.

V upravni odbor sklada za financiranje šolanja je bil izvoljen LAMUT Srečko iz Mozirja.

Zaradi poteka štiriletne mandatne dobe je občinska skupščina razpisala mesto ravnatelja osnovne šole v Mozirju. Na osnovi prijav na razpis in dosedanjega dela je za ravnatelja imenovala prof. Maksa VESTRA iz Mozirja.

Za člana republiške skupnosti otroškega varstva je skupščina imenovala Jožico PEČOVNIK iz Nazarja.

Dežurne službe v občini

Od 17. 7. 1972 od 7. ure do 24. 7. 1972 do 7. ure **dr. Franc KOCUTAR**, Ljubno ob Savinji.

Od 24. 7. 1972 od 7. ure do 31. 7. 1972 do 7. ure **dr. Franc URLEP**, Gornji grad

Od 31. 7. 1972 od 7. ure do 7. 8. 1972 do 7. ure **dr. Ivan BUT**, Mozirje.

Od 7. 8. 1972 od 7. ure do 14. 8. 1972 do 7. ure **dr. Franc KOCUTAR**, Ljubno ob Savinji.

Od 14. 8. 1972 od 7. ure do 21. 8. 1972 do 7. ure **dr. Franc URLEP**, Gornji grad.

Od 21. 8. 1972 od 7. ure do 28. 8. 1972 do 7. ure **dr. Franc ŠIRKO**, Mozirje.

Od 28. 8. 1972 od 7. ure do 4. 9. 1972 do 7. ure **dr. Ivan BUT**, Mozirje.

PRIPRAVE NA OBČINSKI PRAZNIK

Skupščina občine je na svoji seji v četrtek, 13. julija določila kraj letošnjega praznovanja občinskega praznika. Praznovali bomo v Lučah. V ta namen je skupščina imenovala pripravljalni odbor, ki je sestavljen iz predstavnikov občinske skupščine, družbenopolitičnih organizacij in predstavnikov krajevne skupnosti iz Luč. Delo pripravljalnega odbora vodi predsednik občinske skupščine Jože DEBERSEK. V petek, 14. julija se je odbor sestel na svoji prvi seji v Lučah.

»Savinjske novice izhajajo mesečno — izdaja SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Hubert HERČEK — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, tel. Mozirje 83040 in 83030 — Ziro račun pri SDK eksp. Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do petindvajsetega v mesecu — Tisk in klišei: AERO kemična in grafična industrija Celje